

In dankbare herinnering aan

**Johanna Geertruida
van der Kuil**

weduwe van
Wilhelmus Sak

Zij werd geboren te Haaksbergen op 25 februari 1901. Door het Sakrament van de Doop werd ze opgenomen in de gemeenschap van Christus. Zij ontving het sakrament van de Zieken en stierf op het feest van het nieuwe leven, 25 december 1987.

De lieve moeder en fijna oma heeft haar laatste reis voltooid. Ze is door het leven gegaan als een vrouw, die haar rijkdom vond in warme menselijkheid.

Naast haar grote gezin van 14 kinderen, wist ze nabij te zijn aan velen om haar heen. Dat bleek vooral in die jaren vol menselijk geweld tijdens de oorlog. Juist in die tijd wist zij mensen, van huis en haard verdreven, op te vangen en een nieuw thuis te geven. Dat deed ze als iets vanzelfsprekends, want gastvrijheid stond haar in het hart geschreven. Zij kon nooit iemand weigeren, die een beroep op haar deed. Je had het gevoel, dat ze meer wilde geven dan ontvangen. De parabel van de barmhartige samaritaan bestond voor haar niet alleen uit woorden, maar was voor haar een werkelijkheid.

Toen die harde ervaring van geweld voorbij was, stierf haar man enige maanden na de bevrijding: de jongste was pas twee jaar. Samen met haar kinderen kwam ze door die moeilijke tijd heen. Later stier-

ven ook nog eens drie zoons. Maar het leven met alles wat haar overkwam, stemde haar niet bitter. Het was alsof ze steeds meer groeide in vertrouwen en geloof. Ze was een vrouw met een sterke wil en een vast karakter. Ze wilde niet afhankelijk zijn van anderen. De waarden, die haar dierbaar geworden waren, nam niemand haar af. Maar ze kon ook luisteren naar de gevoelens van anderen, jong en oud. Ze stond midden in het leven.

"Leer ons zo onze dagen waarderen, dat wij er wijze mensen van worden." Dat lezen we in psalm 90. Deze moeder was zo iemand. Tot het einde toe dankbaar voor het leven. Wijs geworden door alle ervaringen. Uiteindelijk klaar om afscheid te nemen. Wij vonden het fijn voor haar en voor ons om haar tot het laatst in ons midden te hebben. Zij stierf op het feest van Kerstmis, het feest van het nieuwe leven, op de plaats, waar ze zelf veel aan leven had gegeven. We geloven dan ook oprecht, dat ze nu voorgoed leeft in Gods vrede, samen met haar man en kinderen. In die overtuiging hebben we op 30 december afscheid van haar genomen en haar lichaam te ruste gelegd op het r.k. kerkhof te Haaksbergen.

Dat ze mag leven in de vrede van de Heer.

Dank u wel, dat u aan ons gedacht hebt tijdens de ziekte en bij het overlijden van onze lieve moeder en oma

Fam. Sak